

OSEBNA PLAT MANAGMENTA

VSE JE ZA NEKAJ DOBRO

Zofija Mazej Kukovič

Življenje se spremeni v trenutku. Vse pa je za nekaj dobro. S telefonskim klicem predsednika vlade pred nekaj dnevi se je zame odprlo novo poglavje. Trenutno proučujem kopico gradiva in se pripravljam na zagovor pred parlamentom kot kandidatka za ministrico za zdravje. Navdušena sem, ker vidim v tem veliko in pomembno priložnost.

Še pred dvema mesecema pa me je povsem nepričakovana novica o razrešitvi z mesta predsednice uprave povsem pobila. Ko sem se s Kitajske vračala domov, mi je bilo vseeno, če bi se letalo zrušilo. Svet, ki sem ga poznala doslej, je kruto izginil. Izdali so me sodelavci, ki sem jim najbolj zaupala. Ljudje, s katerimi sem delala tudi 20 let.

Doslej sem šla skozi veliko kriz, osebnih in poslovnih. Ločitev pri dvajsetih je bila zelo boleča, a občutek izdajstva najbližjih sodelavcev, ki sem jih sama zaposlila, ali povabila v ekipo vodilnih, se zavzemala za njihovo osebno promocijo, urejala posojila, da so lahko kupovali delnice, k meni v Bele vode so celo hodili na golaž ..., se ne more z ničimer primerjati.

Pa ne gre samo za nasilno razrešitev iz podjetja, ki sem ga imela za svojega, ker sem se mu bolj predajala kot družini. Vsa zgodba se zdi kot scenarij za surrealistično kriminalko: zahrbtnen način odstavitve, poskusi zastraševanja in sledenje na vsakem koraku, javno ponižanje, ko v medijih vidiš in prebereš, kako ti blatijo ime, šikaniranje zaposlenih, ki so ti še ostali zvesti, psihološki pritisk, ko ti poštar vsak dan prinese novo modro ovojnico ...

Vse sile so bile usmerjene v to, da bi se zlomila in prodala delnice Esotecha novim oblastnikom. Toda jaz sem jih trmasto kupovala. Še doma so me prosili, naj odneham, ker jih je skrbelo. Toda v Esotech sem vložila preveč sebe, da bi odšla brez boja.

Neverjetno je, kako hitro lahko iz položa-

Foto: arhiv Delo

ja, ki ga kot manager obvladaš, padeš v brezno, kjer si kot neobgljena žival. Brezposelna. Iskanje odvetnika je mora, ki ti vzame zadnje atome energije. Ko hodiš od enega do drugega in jim pripoveduješ svojo zgodbo, oni pa ti neprizadeto svetujejo, da se kar navadi na nove razmere, se kar naprej vrtiš v krogu in sprašuješ: Komu lahko zaupam, kaj če dela za nasprotno stran? Končno sem našla rešitev v odvetnici, pri kateri sem začutila, da ji lahko zaupam in da govoriva skupen jezik.

Do avgustovske skupščine Esotecha so se napetosti in pritiski stopnjevali. V podjetje mi ni bilo dovoljeno vstopiti. Varnostnikom je bilo naročeno, da me lahko spustijo naprej samo, če podpisem prejem izredne odpovedi delovnega razmerja. Vse to se je dogajalo na cesti, pred vhodom v Esotech. Ljudje so ravno odhajali iz podjetja. Nekateri so mi stisnili roko, mnogo več jih je gledalo v tla: nekateri iz sramu, drugi, ker so se bali posledic.

Ko sem bila povabljenja na primopredajo, kamor sem prišla skupaj z odvetnico, sem zbrani vodilni ekipi povedala, da sem jih imela zelo rada. Rekla sem jim: »Veliko težkih in lepih trenutkov smo preživeli skupaj. To, da mi niste zmogli pogledati v oči in mi povedati, da ne zmoremo več skupaj, ampak ste to storili v moji odsotnosti, je najtežje. To bo obležalo tudi na vaši duši, ker verjamem, da imate nekateri med vami tudi čustva. Ko sem dala ponudbo za odkup delnic, sem vas povabila, da ostanete lastniki, ravno tako ostale zaposlene. Nikogar nisem izključevala. Hudo mi je, da ste z ljudmi, ki se niso takoj strinjali z vašim načinom zbiranja delnic in glasov, ravnali nasilno in jim 'prali možgane'.

Sedaj se vas sedem med seboj dobro razume. Ko boste ugotovili, da nisem vaša sovražnica, se boste pričeli pripraviti med seboj. Sedem ljudi ne mora odločati o vsem, to preprosto ne gre. V vseh teh mesecih, ko sem se trudila, da smo uredili nabavne procese, kontroling, informatiko, ste vi pripravljali mojo diskreditacijo. V šestih mesecih smo opravili skoraj toliko realizacije kot lani v celem letu. Še na zadnjem zboru delavcev sem vam rekla, da ni krize v rezultatih, temveč je lahko le kriza v odnosih. In ta je danes tu.«

Zbrani novi ekipi sem tudi povedala, da ne bom škodovala ne njim ne Esotechu. Živeti s sovraštvom v srcu ni prijetno. Kot četrtingska lastnica Esotecha pa bom seveda imela dostop in vpogled v poslovanje in vedanje Esotecha, tako da bodo morali računati tudi name.

In tako gre življenje naprej. Ravno sem začela razvijati lastno podjetje, s katerim bi pomagala pri povezovanju znanstvenih ustanov in gospodarstva, ko je prišel klic predsednika vlade. Odločila sem se v sekundi. Nič mi ni bilo treba premišljevati ali se s kom posvetovati.

Življenje se spremeni v trenutku. Vse pa je za nekaj dobro. **p**